Anul I. Nr. 14 — Cenzurat — 4 pagini 3 lei — Marți 1 Octombrie 1935

ROMÂNIA CREȘTINA

TRIBUNĂ DE LUPTĂ NAȚIONALISTĂ-CREȘTINĂ

Director: Sergiu Florescu.

REDACȚIA ȘI ADMINISTRAȚIA: Chișinău, strada Regele Ferdinand Nr. 81. Telefon No 53

ABONAMENTE:
Pe un an ... 200 lei
Pentru instituții și autorități ... 1000 „
Abonamente de încurajare ... 500 „

Dictatura judeo-masonică

Șacalii blestematei democrații și **presa** jidovească și jidovită luni și fulgeră împotriva mișcărilor **de dreapta.**

„Trebue să luptăm cu toată energia contra dictaturei fasciste", glăsuesc **scorpionii falsei democrații** pe la toate răspântiile. Cum se simte o puternică acțiune de regenerare a țării **sugecii democrației**, se agită, sună alarma: **„Se impun urgente măsuri contra anarhiei de dreapta"**, **„Poporul românesc nu este dispus să primească guverne de aventură"**, **„Suntem contra dictaturei"**, ca și când poporul românesc ar fi reprezentat de **banda judeo-masonică, aciuată în politică și în presă!**

Împotriva dictaturei **democratice, judeo-masonică** nu se ridică **„îndrumătorii opiniei publice"**. Sub guvernele, ieșite din **mocirla** așa zisei democrații, se poate petrece orice act de nedreptate, căci presa, subvenționată de forțe oculte, **tace chitic**. În numele democrației este admisibil: **Jaf din avutul public, călcarea legilor țării — în frunte cu însăși Constituția, înăbușirea glasului poporului românesc, care cere cinste și dreptate, prin starea de asediu și cenzură, înscăunarea la conducerea țării prin furturi de urne, falșuri și cu ajutorul unor forțe streine de interesele românești, etc.**

Când un guvern, ca acel al d-lui **Tătărăscu-târnăcop, a venit la putere, așa cum știe toată lumea, se menține prin starea de asediu și cenzură și nesocotește, în mod prea îndrăzneț, doleanțele poporului de baștină — în favorul unei clici de oameni — se chiamă că trăim sub dictatura judeo-masonică.**

Cât va mai dura acest fel de dictatură în contra voinței neamului românesc, vom vedea...

Deocamdată, prelungirea stării de asediu pe încă 6 luni!!...

Reluarea legăturilor comerciale cu Germania

Nu putem privi decât cu ochi buni reluarea legăturilor comerciale cu **Germania**, dar nici nu ne putem închipui cum de abia acum a căzut vălul francmasonic de pe ochii excelențelor guvernamentale și nu văzul retrospectiv într'un trecut nu prea îndepărtat, când aproape tot exportul nostru, se îndrepta spre Germania.

Germania a fost cel mai de seamă client al României, unde produsele noastre au avut debușeuri sigure, chiar, în anul acesta după reluarea legăturile comerciale, abia la un trimestru dela începerea noului an, exportul nostru pentru **Germania** a întrecut cu vre-o câteva zeci de milioane întregul export ce l-am făcut **Franței și Angliei**, luate la un loc. Dar această convenție sănătoasă pentru țara noastră a fost zădărnicită și chiar întreruptă din cauza presiunii jidanilor și de abia acum după câteva luni de letargie economică, când s'a văzut ce debușeuri am pierdut, se reactualizează chestia convenției și se încearcă reluarea din nou a legăturilor comerciale cu Germania. Faptul este foarte semnificativ timpurilor actuale și de observat, dacă nu ar fi timpul să ne schimbăm și politica noastră externă. **O apropiere de Germania — creștină nu ne-ar aduce decât bine, mărirea debușeurilor noastre mărește și exportul nostru, tinzând la o revalorizare a produselor solului nostru.**

Germania prin industriile sale ne-ar putea furniza cel mai perfecționat armament de război, înzestrându-ne țara cu tot ceeace este mai modern și mai sigur, având și toate șansele de a obține credite de pe piața Berlinului mai puțin oneroase și uzurare ca cele de pe piața Parisului, scăpându-ne de sub dictatura financiară a perciunaților francezi.

Apropierea de **Germania** a provocat atâta mișcare și panică în mijlocul **jidovimii și jidoviților noștri**, încât toată presa lor varsă zilnic putuoșenia semită, împroșcând cu cele mai abjecte cuvinte. Îndrăzneala Germanilor de a trage din ghiarele lor, prada sigură, monopolizată de ei **„România"**. — Nu crută nici pe guvernamentalii cari par'că au ieșit din cadrul ordinelor francmasonice, acuzându-i de trădare .... față de poporul „ales".

Ar fi timpul să ieșim din **orbita Franței**, care ca un centru al **comunismului și al francmasoneriei internaționale** nu a făcut altceva decât să ne lege și să ne pună sub tutela perciunaților, bineînțeles sub manevra diplomaților, dictate din umbră de cei ce sub masca pacifismului nu doresc decât **revoluția mondială și triumful iudaismului** asupra creștinismului. A sta mai departe la cot cu acei ce au distruș creștinismul, bisericile și morala, acei eretici cari au exclus din sufletul unui popor pravoslavnic icoana **Mântuitorului „Isus"**, este o profanare a bisericei noastre ortodoxe și tradiției moștenite dela strămoși; Ar însemna să ne părăsim haina virtuților strămoșești și să ne îmbrăcăm cu cea a fățărniciei și a crimei. Ca popor creștin nu putem să ne apropiem decât de un popor de rasă, pătruns de idialul național și acest popor nu este altu decât **Germania**. Nu putem decât să admirăm acest popor care, în pragul falimentului moral fiind, gata să cadă pradă comunismului, la gestul unui **erou ca Hitler**, a deschis ochii și care printr'o **lovitură măiastră** a restabilit echilibrul sufletesc al poporului redându-i vitalitatea și încrederea într'un viitor mai strălucit, demn de acest popor muncitor și viteaz, deșerlând țara de lepra jidovească.

Almanahul „România Creștină"

La 20 Octombrie intenționăm să punem sub tipar ALMANAHUL „ROMANIA CREȘTINA" pe anul 1936. Până atunci, rugăm pe toți camarazii noștri, să ne trimită fotografii și dări de seamă dela taberele și șantierele de muncă, pentru a le putea prezenta ȘEFULUI NOSTRU, spre aprobare.

Un simbol și un popas

Pe vârful Pietrosului, în apropiere de **Rarău**, la o înălțime de 1780 m. pe cel mai dominant pisc al muntelui, pe care Corneliu Z. Codreanu ridicase anul trecut mai multe **cruci de brad** în memoria camarazilor . . . —s'a ridicat anul acesta din inițiativa camaradului **Ion Herghelegiu** și cu concursul camarazilor din jud. Neamț și munții Dornei o frumoasă **cruce cioplită din piatră**, scoasă din cariera muntelui **Petricica** și lucrată de camaradul **Lemnaru Cosma din Piatra-N.**

Această cruce înaltă de 2.50 m. și în greutate de 1800 kg., a fost transportată spre Pietrosu pe o distanță de 183 km. după cum permiteau locurile cu camionul, cu căruțele, cu trenul de munte și cu brațele, peste prăpăstii și stânci abrupte, până pe vârful înfășurat în nori al muntelui. După două săptămâni de drum anevoios și greu, **crucea** aceasta închinată memoriei lui **Sterie Ciumetti și camarazilor săi** . . . . . a fost înfiptă cu ajutorul lui **Dumnezeu** și strădania de fier a camarazilor pe vârful muntelui, iar **Duminică 18 Aug.** un sobor de preoți, autorizat de **I. P. S. S. Mitropolitul Nicodim, a oficiat slujba sfințirii crucei și un parastas pentru pomenirea camarazilor căzuți în lupte, a marelui român și creștin Dr. N Paulescu și a vitejilor noștri voevozi și regi adormiți întru Domnul pentru apărarea gliei și a legii străbune.**

Crucea ridicată de tineretul partidului „Totul pentru Țară" pe vârful muntelui PIETROSUL în memoria lui STERIE CIUMETI și a camarazilor căzuți pe frontul luptelor naționaliste.

Deși cu o zi înainte plouase, totuși Dumnezeu a voit ca această zi să fie tot așa de frumoasă și de senină, ca și sufletele celor ce veneau să prăznuiască și să se reculeagă la umbra crucii camarazilor lor. Dacă de dimineață **muntele Pietrosu** a fost luat cu asalt din toate părțile de cetele de creștini, cari erau dornici să soarbă din plin mireasma binecuvântată de Dumnezeu a acestui **moment mult-grăitor**. Din părțile **Dornei** veniau **arcașii lui Ștefan cel Mare** și **Sfânt**, ca o caravană toți îmbrăcați în costume naționale. Din părțile **Rarăului** veniau camarazii de pe **șantierul** respectiv sub conducerea **comandantului Radu Mironovici** și cu camarazii din „garda crucii lui **Sterie Ciumetti**".

Erau prezenți acolo **moșnegi bătrâni** cu neaua anilor în plete și încovoiați de povara vremii, **bărbați și femei, tineri și tinere** cu fruntea senină și cu soarele nădejdei de mai bine pe chipuri. Într'o atmosferă de profundă cucernicie s'a început slujba religioasă care a fost stropită cu *aghiasma lacrimilor. Umbrele marilor dispăruți planau deasupra noastră*; acolo sus, departe de sgomotul netrebnic și meschin al preocupărilor zilnice am trăit momente de caldă și intensă emoție.

Cuvintele camaradului **I. Herghelegiu**, împletite cu lacrămi au ridicat sufletele noastre ale tuturor celor prezenți — la înălțimea înțelegerii jertfei camarazilor noștri . . . . și le-au adăpat din pilda eroismului lor.

* * *

Dar această sărbătoare înălțătoare este *un simbol și un popas*... *crucea* aceasta este simbolul suferințelor și sacrificiilor celor mai demni și mai aleși fii ai acestei țări pângărite, îngenunchiate și lăsată în prada tuturor veneticilor.

Crucea aceasta este simbol al **credinței** și a **dreptății** dumnezeești - armă a biruinței noastre.

Prin suferințele crucei, *Mântuitorul a învins moartea*, prin suferinți, tineretul constructiv va ajunge să trăiască aevea visul unei *Românii noui, transfigurate, renăscute...*

Nicolae D. Ungureanu
Stud.
Războeni—Neamț.

„Porunca Vremii" despre „România Creștină"

Ziarul „*Porunca Vremii*", singurul cotidian naționalist la ora actuală, în Nr. 206 din 15 Sept. publică un articol sub titlul „*România Creștină*", scris de *ilustrul nostru camarad de luptă, Dragoș Protopopescu, profesor la Universitatea din Cernăuți.*

Iată care este părerea acestui *AS* al presei românești, despre „*România Creștină*":

Aceiace îmi place să numesc un eveniment în presa de provincie va avea loc curând. Cu începere de Sâmbătă, 14 Septembrie, organul naționalist al Basarabiei, „România Creștină", de sub direcția inimosului publicist Sergiu Florescu, redactorul nostru pentru Basarabia, apare săptămânal.

E un eveniment nu din pricină că patru pagini pot apărea de mai multe ori pe lună decât până acum. A putea să vorbești mult azi nu e una cu a putea face mult; și cunosc foi de 16 și 20 de pagini zilnice, care și dacă ar apărea în patru pagini pe an, tot atâta dâră ar lăsa în câmpul vieții românești.

„România Creștină" e însă un ziar, cum am spus: naționalist. Ba cu o foarte specifică notă naționalistă; în plus, de o tărie rară de luptă și afirmare.

Un astfel de ziar nu e de natură să se facă iubit de nimeni dintre potentații zilei și nici de vreuna din acele categorii sociale care țin băierile finanței naționale.

Neajutorat de nimeni, prigonit de oficialitate, boicotat de anume pături sociale, lovit din umbră de toate păduchelnițele în care forfotesc influențele ce sugrumă un neam, „*România Creștină*", pentru a putea trăi nu avea și nu are a se răzima decât pe publicul cititor național; și încă naționalist în nota și cu franchețea cu care îi place ziarului să apară. Ori, acel public se dovedește foarte numeros și conștient, dacă el singur e în stare să alimenteze ziarul și să-l ducă la destine de succes atât de prompt.

E ceiace după mine e un eveniment. Felicitând pe directorul lui, îi pot spune cu siguranță un lucru: nu va putea dăinui multă vreme săptămânal. Nu, fiindcă va trebui să apară curând zilnic. Și pentru alt 14 Septembrie al „*României Creștine*" acel 14 Septembrie ce ne-o va aduce cu poșta zilnic — eu beau paharul meu de slove, la pagina aceasta modestă a unui ziar de dreapta.

În pahar, fie-mi îngăduit să vărs câteva picături din licoarea bună cu care ne vine ultimul număr al ziarului (din care, cum ați observat, am mai furat câteva din când în când):

„Omul nou al vremurilor noi; tăiuș, de sabie pentru netrebnici, mântuitor pentru cei pe care cinstea i-a oropsit. Tu ești adevărul, cel din urmă și cel mai greu adevăr al nostru. Aspru și greu. Înspăimântător de aspru, înspăimântător de greu. Vai, celor pe care îi zdrobește asprimea ta! Ei nu sunt chemați să trăiască ziua de mâine. Vai, celor biciuiți într'ale spiritului, ei nu vor prânzi la ospățul biruinței tale"

Dragoș Protopopescu.

Începe epoca de tranziție

Pentru observatorul atent al ultimilor evenimente politice, pentru acela căruia diversele complicații de partid nu-i sunt cu totul streine, ceiace vreau să spun eu aci nu constitue ceva nou. Hotărât cred că trăim începutul fazei noi — o fază de trecere, un timp în care preocuparea de bază a oricărui partid politic este aflarea unei formule care să coincidă cu realitățile dure de astăzi. Ultimele forțuri capitulează și oamenii încep să adere la principii pe care eri le respingeau cu violență. Se caută febril să se asvârle o punte de trecere *între o lume existentă și o altă lume ce se anunță*. Ceiace este interesant și caracteristic însă e că manifestările epocii care începe consacră definitiv adevăruri pentru care *tineretul universitar creștin al acestei țări a militat și militează încă cu suficientă energie*. Însăși partidele democratice acelea care păreau că prezintă o garanție de rezistență sunt convinse, deși nu mărturisesc aceasta de schematismul democratic, de lipsa de consistență, de înțelesul deplasat al unei formule pe care noi o considerăm anacronică. Priviți drama în care agonizează fostul partid *național-țărănist — aberațiile* în care au reușit să ajungă *d. I. Mihalache et. comp.* pe care eu cred că de data asta instinctul lui viril de țăran l-a trădat. Există o dramă sub care cade captiv tot atât individul cât și colectivitatea. Este incapacitatea—imposibilitatea, dacă vreți—de a se tranforma brusc, după ce mai înainte a luptat și s'a identificat cu anumite idei și principii. Acesta e adevărul că partidele democrate pentru care a renunța la principiile lor, ar echivala cu un cataclism cosmic sau mai exact cu sinucidere în bloc. Mentalitatea și sistemul lor de interpretare nu le poate furniza o posibilitate de înțelegere a lumii pe care o anunță atât de impetuos tineretul. Împinși de realități, pentru autojustificare recurg la formule surogate, baloane de oxigen, pentru o lume care va trebui totuși să moară ca să reînvie schimbată la față. *Formula democrată* este înzestrată cu însușiri noi — de elasticitate bunăoară cum crede d. *M. Ralea*. Toate aceste încercări constitue tot atâtea evidente simptome ale unei lumi care încearcă să-și iasă din matcă nereușind însă decât să schițeze începutul unei faze de tranziție. *Dincolo de această politică de echilibru sunt adevărurile către care instinctul sigur și neâlterat al tineretului nostru ne-a orientat deja. În definitiv domnii democrați n'ar trebui să uite că fiecare e bine să se mulțumească cu destinul care i-a fost sortit.*

Gh. Al. Arghiropol.
Pres. Centr. Studențesc. Chișinău.

Cine știe să moară, rob nu va fi niciodată

„România Creștină" săptămânal

Cu numărul acesta, începem apariția săptămânal, având un tiraj de 11.000 exemplare.

Camarazii și depozitarii, cari desfac ziarul nostru, sunt rugați a ne trimite socotelile după fiecare număr apărut altfel suntem expuși a nu ne putea menține săptămânal.

Sperăm că dela 1 Ianuarie 1936 vom apare de două ori pe săptămână.

Pe frontul taberelor de muncă

Muncă constructivă

Piatră sură a Rarăului, cine s'a apropiat de singurătatea ta rece și sălbatică ca să te înpodobească cu plăsmuirea tânără a celor fără de prihană?

Sfinte și voivodale ziduri ale Arnotei, cine vă ridicat drepte și cucernice, ca pe o rugăciune, din cenușa trecutului pentru strălucirea de foc a prezentului care va să vie?

Și pe tine frământată și albastră împărăție de apă, mai adâncă și mai neînfricoșată decât însăși puterea lui Jupiter, cine te-a minunat cu bărbăția dârză și pătimașă a brațului și a minții?

Și pe voi unde drumuri de munte ori de câmpie, risipite cetățui de mănăstire și secate izvoare ale dumbrăvilor, care ctitoricească și binecuvântată mână v'a împuternicit și v'a pregătit pentru viața cea nouă?

De unde și de când a venit fala și mântuirea voastră, din cotro vi s'a aprins răsăritul? Căci toate ați întinerit, toate v'ați înpodobit și toate v'ați înfiorat de chemarea cea aspră a târnacopului și a mistriei.

Și nobilul munte și neliniștita mare. Și ulița bătătorită a satului și drumeagul desfundat din marginea târgului. Cărămida măcinată a altarelor ce și apa tăinuită a fântânelor.

Pentru care mire v'ați îmbrăcat veșmântul nou și strălucitor al nădejdii și pentru care prea așteptată sărbătoare ați învins voi, ruina și inexistența de cremene a timpului?

O, dec'am putea pătrunde rostul primenirei voastre atât de minunată și de plină de înțelegere! Dacă între voi și noi legătura cea mare s'ar face mai puternică decât dragostea dintre Cezar și Roma, mai aprinsă decât patima Herei pentru Leandrul . . . .

Binecuvântată fii mistrie . . . . tu torni viața peste moarte, bărbăție peste neputință și deasupra trândăvirei arunci disprețul de foc al muncii sălbatice.

Veșnic tânăr rămână brațul care te poartă și neistovită mintea care te cugetă.

Între tine și viitor n'a mai rămas decât pojghița prezentului.

Aurelian Călin
București

Tabără de muncă constructivă

În bătaia aripelor aspre de vânt, la baia ocropită de soare, în dușul ploilor. În dușul ploilor. În sclipiri de stele și luciri de lună. În săruturi de soare răsare și soare apune, la muncă, la exerciții de gimnastică, la ședințe și în marșuri, legionarul se apropie de natură. Și acolo în mijlocul ei, respectând riguros legea tăcerii, în acea atmosferă urcată, se topește omul vechiu **„democratul"**, **„comodul"**, cu toate deprinderile sale și dă naștere unui tip nou, tip . . . . sapă brazda din care va confecționa cărămida și sudoarea feții lui, curge pe lutul pe care-l va face mai maliabil.

Din brazdă un glas tainic, trage spre fundul veacurilor urechea săpătorului și leagă inima lui cu veacurile de glorie ale neamului nostru când cronicarii noștri scriau letopisețele lor, cu o mână pe pană și cu alta pe măciucă. Glasul osemintelor sfinte ai moșilor îl leagă strâns și sub greutatea zalelor, legionarul, se trezește din amorțeala vremilor haine de azi, la epocile de înflorire ale lui Mircea Bătrânul și Ștefan. . . . . . muncește și din munca aceasta își face titlul de noblețe și acestei munci se închină ca unei a doua evanghelii.

Crede adânc în ea și că numai în baia muncii se pot selecționa, firile cele mai rodnice, care vor da supra-omul, Românul de mâine. Pătrunși de credința muncii și a nașterei acestui supra-om, toate clasele sociale se înregimentează în tabere. Muncitori, meseriași, preoți, avocați, medici, ingineri, profesori etc. pătrunși de misiunea lor de a crea „Românul de mâine", vin să înfierbinte până la roș marile cuptoare „taberele" în care se ard sufletele pline de patimi și se crează tipuri născute din focul moralei „Totul-ui pentru Țară". Prin muncă, disciplină ordine și tăcere, se leagă sufletul celui învățat de a celui mai puțin învățat și se crează coheziunea sufletească și socială, care lipsește atât de mult la noi românii. Cuvântul **tabără**, spune puțin dacă citești numai din ziare și nici nu cred că cineva să poată reda aevea tot mozaicul vieții ei creatoare.

Ordinea în care lucrează fiecare echipă la lucrul ei. Neuitatele seri, lăcrămate cu milioanele de stele, în jurul focului la ședințe. După ședințe, **veselia, horile, glumele**, atât de caracteristice neamului nostru, care trădează puternica lui vitalitate. Tabăra a devenit un adevărat loc de pelerinaj, un fel de Meca românească, vizitată de cei de bună și cei de rea credință. Dar la plecare se citești în ochii lor acelaș credință a muncii care revăsește cutele sufletelor și acelaș crez de izbăvirea neamului din robie, nepăsare, lene.

Tabăra de muncă este cel mai original templu românesc, în care sacerdoții și vestalele, îmbrăcați în haina primăverii, oficiază cultul muncii. Și prin această muncă ei caută să regăsească „locul sub soare" pierdut de părinții lor.

E. Chindriș.

Marca—Sălaj

La o depărtare de 20 kl. de **Șimleul-Silvaniei**, se găsește o comună Marca, așezată într'unul din cele mai frumoase și mai pitorești ținuturi ale județului Sălaj.

Înconjurată de dealuri, acoperite cu păduri întretăiată de râulețul **Barcău**, care de cele mai multe ori aduce pagube mari, revărsându-și apele lui furioase peste semănăturile locuitorilor, care în întregime sunt Români.

Oameni voinici, vioi, harnici, muncitori și cu toate acestea săraci.

Săraci . . . da . . . chiar foarte săraci . . . dar mândri, că sunt Români și poate aceste fapte face să te simțești fericit în mijlocul lor. Cu toate acestea totuși nu auzi pe nimeni plângându-se de această viață de mizerie, ci mai de grabă îi vei auzi spunându-ți: că ne-au cumpărat străinii și că țara aceasta — de care ori și cine și pe care toți o fură își pot bate joc — fiindcă nu mai este a noastră ci a lor. Poate credința în ideea națională și mândria aceasta îi face nepăsători — pe pașnicii locuitori — de viața de mizerie în care își duc traiul.

Am observat — fără nici un pic de exagerare — că toți locuitorii acestei comune — dela copii până la bătrâni — sunt naționaliști și cred că acest fapt se datorește numai părintelui lor sufletesc **Teofil A. Bălibanu**, preot publicist și șeful partidului **„Totul pentru Țară" din Sălaj**.

Tabăra lucrează pentru:

1. Facerea cărămizilor pentru clădirea unei biserici.
2. Scoaterea pietrii necesare temeliei acestei biserici.

Biserica urmează a se clădi în anul viitor. Conducerea și supravegherea taberei o are Pr. Teofil A. Bălibanu, care este un om foarte activ. Efectivul taberei variază între 20—30 . . . . . printre care am remarcat pe: **Dl. N. Trăistaru**, directorul ziarului **„Hotarul"** Carei **Dl. Tătăranu**, avocat, Tășnad, **Dl. Popa Emil**, avocat Cluj, **Veres Gheorghe** student, **Costică Șerbu**, student, **Morar Alexandru**, inginer, **Morian I.** învățător etc. În afară de aceștia mai sunt o mulțime de comercianți, funcționari și plugari.

Viața în tabără este simplă. Până în prezent s'a lucrat 25 mii cărămizi.

Redeșteptarea sentimentului național.

În Duminici și în sărbători, ... În frunte cu comandantul lor **Teofil Bălibanu**, cutreeră satele din județ, ținând conferințe pentru propovăduirea și infiltrarea crezului naționalist.

Seara, adunați în jurul unui foc, părintele Bălibanu le vorbește, făcându-le educația . . . . . . etc. etc.

Vizitatorii rămân viu impresionați de ceea ce văd aici, și de ceea ce au fost în stare acești tineri — care au renunțat la odihnă și ocupațiunile lor — pentru ca să stea aici în tabără și să arate lumei și acelor care trec pe acolo, că nu prin vorbe ci prin fapte se va clădi o nouă Românie, ... spre care înaintăm cu pași repezi.

Evenimentele din ultimul timp ne dau de gândit în aceste vremuri de grea încercare, pentrucă nu știm ce va aduce ziua de mâine. De aceea, noi acei, cari mai simțim și în căror vine mai bate sângele de Român, să nu întârziem de a da o mână de ajutor acelora, cari au înțeles să se jertfească pentru scumpa noastră Românie, care a ajuns — datorită politicianismului în stăpânirea străinilor. Datoria noastră a tineretului este de a sta gata oricând și a ne jertfi pentru această Românie — care ți se pare că nu mai este a noastră — pentru a o scoate din ghiarele politicianismului, care ne-a dus la sapa de lemn.

Numai prin activitatea noastră creatoare vom putea mântui neamul românesc de toate lifele păgâne, care au început să o sugrume și să o jefuiască.

Din munca noastră și din sudorile căzute pe cărămizile lucrate în luna lui cuptor — când unii se lăfăiau pe vre-o plajă într'o stațiune balneară — se va ridica înălțându-se o **România Nouă, liberă, falnică** . . . .

Liviu Lețcanu.

Buga

La 15 Sept., după o muncă . . . . de 75 zile, **tabăra dela Buga jud. Lăpușna**, s'a închis; urmând a se redeschide, pentru continuarea și terminarea mănăstirei, la începutul lunei Aprilie 1936.

Lucrul efectuat în 75 zile de muncă

La închidere a avut loc un serviciu religios, la care au luat parte numeroși creștini din localitate și împrejurimi.

După solemnitate, s'a servit o masă comună, organizată de **d-na Colonel Diaconescu-Chișinău**

Au luat cuvântul, expunând rostul muncii constructive: **C. S. Pr. Ioniță-Nicodim, D-nii Colonel Diaconescu și Sergiu Florescu.**

Pentru tabăra Buga s'au primit donațiuni, dela următorii buni români:

General Cantacuzino Grănicerul, Lei 5.000; Colonel Diaconescu Chișinău Lei 600; D-na Maria Orban-Cluj, Lei 600; Membrii U. M. Industriași Chișinău, Lei 600; Colonel St. Zăvolanu-București, Lei 500; Gr. C. Coandă-București, Lei 300; D-ra X, Lei 200; Leon Postică, Lei 200; D-na A. R.-Chișinău, Lei 200; Nicolae Beuran-Iași, Lei 200; Ing. Ioan Stângă, Lei 200; Alex. Hogeș-Vâlcov, Lei 200; Monah Varlaam, Lei 200; Pr. Tudorache, Lei 100; D-na Sițînschi, Lei 100; A. Boboiează, Lei 100; I. P. S. S. Mitropolitul Gurie, Lei 100; Sandu Conțescanu-București, Lei 100; Sicterul-Rădăuți, Lei 50; Vijevschi Lei 20; Col. Trofimov, Lei 15 Total Lei 9585.

Au mai donat materiale și alimente: Mitropolia Chișinău Lei 20.000, pentru materiale și alimente în valoare de 5.000 Lei.

Comitetul parohiei din **Buga**, pentru alimente, Lei 7.234.

Orhei

Șantierul din comuna **Tabăra jud. Orhei** s'a închis în ziua de 14 Septembrie, fiind terminate lucrările la **„Isvorul Căpitanului"**.

La sfințirea **isvorului** au luat parte circa 300 săteni.

Serviciul divin a fost oficiat de preotul Mănăstirei Tabăra.

Tighina

În raza comunei Cimișlia, ... au lucrat: 1. **Un dig care apără comuna de inundații.** 2. S'a reparat o **fântână** și 3. în prezent se lucrează la

Naționaliștii lucrează la diga

construirea unei **mari fântâni** în mijlocul comunei.

Comanda acestui șantier o are camaradul **Gh. Ghilaș**, învățător în Cimișlia.

Nisporeni-Lăpușna

În plasa **Nisporeni** se lucrează la repararea a **15 troițe**. Comanda șantierului o are camaradul **Teodor Djionat**, fiind ajutat de preotul legionar **Livovschi**.

Tămășești-Hunedoara

În comuna **Tămășești** jud. Hunedoara, legionarii, sub comanda camaradului **Iosif Costea**, avocat, lucrează la construirea unei **Biserici**. S'au făcut până în prezent peste 60.000 cărămizi, iar la 15 Septembrie s'a pus piatra fundamentală.

Populația românească din împrejurimi, profund entuziasmată, ajută, cu munca și alimente, pe . . . . . **„salahori"**.

Naționaliști la lucru

Autoritățile Ad-tive, în special prefectul județului, au o atitudine criminală față de . . . . . . Împotriva acestui prefect, înstrăinat, au protestat mei de țărani, membrii ai partidului **„Totul pentru Țară"**. În cele din urmă, d. General Cantacuzino a trimis o telegramă-protest către M. S. Regele, solicitând protecție împotriva acestei slugi jidovești.

— Nu le convine unor astfel de ticăloși că . . . . . . pun temelia statului . . . . . . de mâine!

Storojineț

La **tabăra „Iancu Flondor"** din Storojineț lucrează 20—30 legionari. Au făcut peste 50.000 cărămizi.

Nu demult, tabăra a fost inspectată de d. **General Cantacuzino-Grănicerul**, însoțit de **C. S. Pr. Dumitrescu**, care au rămas mulțumiți de rezultatul muncii constructive.

Cernăuți

În zilele de 12 și 13 Septembrie o echipă de 80 . . . . . sub comanda camaradului Dr. **C. Țopa, șeful partidului „Totul pentru Țară" din jud. Cernăuți**, au început lucrul la construirea unei **Case Naționale în suburbia Roșa**.

Până în prezent s'a zidit un **plafon de ciment de 160 metri pătrați**. Lumea creștină este adânc impresionată de zelul și fapta. . . . . . .

Arnota

La Arnota se lucrează o șosea.

Munca . . . . la piatră este o adevărată minune.

Un drum prin stânci până la mănăstirea Voevodului Basarab, este aproape terminat.

. . . . sfruntând toate lipsurile și sicanile oamenilor lumei vechi, lucrează, lucrează, lucrează...

Valea Mare

În comuna Valea-Mare jud. Bălți, un grup de . . . . . lucrează la cărămidă pentru construirea unei biserici.

S'au făcut până acum peste 100.000 cărămizi.

Cluj

La Tabăra . . . . . . se continuă lucrul. S'au făcut peste [...] rămizi și s'a început [...] căminului **„Ardealul [...]**. **Terenul pentru [...] căminului a fost d[...] Căpitan Emil Si[...] partidului „Totul pe[...]ră" din Cluj, cunosc[...]tător pentru cauza [...] moți.**

Toate taberele de [...] fost inspectate de d. [...] **Cantacuzino Grănicer[...]** a rămas pe deplin mul[...] fetul cum „salahorii" [...] recul vacanța, [...] greu".

Sibiu

Biserica din Aciliu, [...] pe terminate. Locaș de [...] de dimensiuni [...] pentru mărirea Celui Prea [...]

Biserica din Aciliu

(Melodia „Dealu' Negru")

Zid-ți din glia strămoșească
Un cald elan avem în noi
„Virtutea veche românească"
S'o însăm în noi oameni noi"

* *

De aceia fapta ni-i lozincă
Ca jertfind „totul pentru țară"
Să scriem mereu biruință,
O Românie creștină

* *

Când soarele nici nu răsare
În marș pornim spre Aciliu,
Și ridicând drapelu 'n zare
Cântăm cu toții imnu-i viu

* *

Pe schele răspândiți în grabă
La locul dinainte dat
Ridicăm var și cărămidă
Din deal nisipul măcinat.

* *

Pe frunțile muncitoare
Munca stropește diademă.

Și trupul lor privit în [...]
E trupul sîmbrului din [...]

* *

Sub bolta cerului răsare
Zidind din zori și până [...]
Măreț locaș de închinare
Altar măreț de fapte.

* *

Iar veselia de-optzeci[...]
Cu munca grea se înfrățește
Și când privești de sub [...]
Biserica c'un basme cre[...]

* *

Când soarele s'a stins la [...]
Aducem munca la lumină,
S'n cântece naționale
Slăvim pe bravul Căpitan

* *

Azilul din brațe naționale
Ce poartă 'n ele focul viu
Se'nalță într'un colț de [...]
Biserica din Aciliu.

Gh. Nov[...]
Cluj

Ruinile catedralei din Rădăuți un focar de in[...]

— O zi de târg la Rădăuți —

II

Rădăuți — Temelia catedralei s'a făcut pe locul unde înainte a fost piață, iar astăzi ca urmare a vechiului obicei, în jurul zidurilor bisericii, târgul își continuă activitatea. De ex. comerțul de lână — piei de animale — fierărie etc. se desfășoară în cea mai perfectă ordine gardurile și colibele din curtea bisericii țin loc de depozit; iar după plecarea târgului căminul din tot orașul aci își dau întâlnirea. După 2 zile când începe să putrezească resturile de lână nespălată și rămășițele pieilor nedobite — se răspândește o putoare de-ți este imposibil să treci pe - acolo. — Ceva mai mult în curtea bisericii se fac tranzacțiile între jidani și samsarii lor cari tolăniți în bălării cu bărbile la soare așteaptă atacul târgului la cel dintâi semnal. Aci iau masa, aci își fac necesitățile între dărăpănăturile colibelor, aci își găsesc ei ocazia potrivită de-a batjocuri un locaș creștinesc de închinare.

Catedrala — azilul bețivilor și al vagabonzilor din oraș.

Sub pereții catedralei și 'n sandramalele rămase dela lucrători s'a format azilul tuturor bețivilor cari numai puteau ajunge acasă — al tuturor vagabonzilor fără căpătâi și-al asociației cerșetorilor din oraș. Mai anii trecuți s'a găsit un *codoaru* între ziduri după ce intrase aproape în putrefacție, iar după un timp începuseră să iele foc colibele — din neglijența chiriașilor primăriei a cărei, clientela o formează borfașii și bețivanii. Nu mai vorbesc că ajunsese zidurile acestea *closet comunal*. Toți veneau aci când îi apuca „treaba mare" în oraș. Primăria în loc să facă în altă parte closetul accepta facil closetul din fața ei sigur că-i venea și domnului primar ușor ... în caz de pericol, iată o rușine ce nu găsește pereche în analele istoriei bisericești.

Mustul și băligarul cailor până sub ziduri.

În fața catedralei, care e în acelaș timp și fața primăriei staționează zi și noapte toate birjele orașului împreună cu tot angrenajul de murdării. Nu s'a găsit alt loc mai potrivit de staționare -pentru că birjarii — toți jidani — formează o clientelă politică a d. primar și nu vrea să se strice. Mustul cailor se prelinge sub ziduri formând șănțulețe mici adânci, și desigur că în curs de ani s'a format un bazin întreg unde va sub temelie care va ușura distrugerea pereților. Băligarul împreună cu celelalte necurățenii sunt aruncate în gropițe cu var. Murdării de altă natură găsești în abundență ajutând la îngrășarea pământului și creșterea urzicilor.

Vara când pălește soarele—valuri—valuri de miasme ies din adâncuri și se împrăștie în [...] ușurând respirația unei [...] populații adormită în [...] și potingăriile conduc[...] noștri.

De 8 ani ploile macină [...] la biserici.

Ploile ce țin câte-odată [...] tămâni întregi, —răpesc [...] mone în curent [...] și desghețurile împreună [...] celelalte frumoase ale natu[...] tribuesc într'o mare [...] sdruncinarea temeliei. În [...] acestor 8 ani n'a fost nici o [...] misie care să cerceteze [...] bisericii. Deși a trecut 3 [...] —s'au perindat 5 prefecți [...] mari și-au târâit [...] primăria dar nimeni nu [...] dit la îngrădirea bisericii [...] tarea birjarilor la acoperirea [...] durilor.

Cât privește începerea [...] lor nici nu discut fiindcă [...] nile lor erau prea străine [...] tru a putea concepe așa [...] terebele de îmbogățire [...] nire erau mai presus decât [...] resele vitale ale poporului.

Când cheinarii ajung prim[...]

Cine să facă aceste lucrări? [...] cap de cheinar e în stare să [...] ducă o asemenea inițiativă? [...] facă vre'o îmbunătățire [...] să dispună terminarea [...] Dar, dacă ar fi numai el [...] treagă clică ce tronează la [...] cerea orașului și județului [...] Numai jidani și jidoviți. [...] unul să facă bine sau [...] unei creștini. Cu piciorul [...] că afară. Se poate [...] neglijență și nepăsare ca [...] când te prefeci (de primar [...] nu vorbesc la ce te poți [...] de la un cheiner) cari ocupi [...] știu pentru a câta oară, [...] prefecturii, plus de câteva ori [...] nator și deputat — și [...] grijești de-o bisericuță pentru [...] șul care te-a cocoțat acolo [...] nu meriții?

Dar știu că n'ai avut tim[...] interesa urmărirea noastră [...] sinarea legionarilor — distrug[...] noastră cu orice preț — [...] serica. Dar D-zeu e mare [...] vor veni la ceasul judecății [...] vom plăti noi tuturor. Vă [...] pune la stâlpul infamiei pe [...]

Se cosesc bălăriile?

În urma campaniei [...] „România Creștină" atât pu[...] cii" zilelor noastre au dispus [...] cosească bălăriile și să se [...] dacă într'adevăr sunt căi[...] rii în jurul zidurilor cate[...] Mai mult încă, s'a dispus [...] dărâmarea „azilului vagabon[...] Săracii n'au unde dormi, [...] știi că le-am făcut un rău [...] știe ce surpriză mi-ar face.

(Va urma).

Cristofor Ru[...]

Primejd[...]

Dela Franc-Masoneria construct[...]

— creștinilor. — Gradele [...]

Primejdia Franc-Masoneriei

Dela Franc-Masoneria constructivă la Franc-Masoneria speculativă. — Masoneria este arma de luptă a jidanilor împotriva creştinilor. — Gradele şi jurămintele franc-masonice. — Un document al Lojei Naţionale din Bucureşti —

— Interesantă lucrare a d lui prof. Corneliu Zasloţi —

A vorbi despre *Franc-Masonerie* este egal cu a vorbi despre *iad, draci, anarhişti, criminali, oameni certaţi cu morala, divorţi, etc.*

S'a scris şi s'a vorbit mult despre această *societate ocultă*. Diferiţi autori streini, (*români mai puţini*) s'au ocupat de forţa întunericului: *Franc-Masoneria*, demascând-o în toată goliciunea. In româneşte s'a scris, cel mai mult, de către regretatul nostru savant, dr. *Paulescu*.

Iată însă că o nouă lucrare *„Franc-Masoneria"*, apărută recent, vine să deschidă ochii — *celor ce vor să vadă* — asupra primejdiei *Franc-Masoneriei*. Autorul acestei preţioase lucrări, unică în genul ei, *d. prof. Corneliu Zasloţi*, din *Lugoj*, face un aspru rechizitoriu masoneriei, demascându-i intenţiunile criminale — judaice, cu o serie de documente incontestabile.

Am cetit această carte şi mi-am format convingerea că dacă fiecare român (din orice clasă socială) ar ceti-o şi-ar da seama, abia atunci, de *formidabila forţă judaică ascunsă sub firma Franc-Masoneriei*; în special *masonii necircumcişi* ar trebui să citească spre a vedea în ce mocirlă au intrat, (din inconştienţă, sau interes meschin) pentru a face jocul *celor mai desăvârşiţi duşmani ai creştinismului: jidanii.*

Ce este Franc-Masoneria?

Pentru a satisface pe cetitorii ziarului nostru, cari ne cer relaţii asupra Franc-Masoneriei — *cuci ţăranii şi unii intelectuali ai satelor nici idee nu au despre această putere ocultă* — socotim că ne îndeplinim o sfântă datorie, publicând fragmente din cartea d-lui *Corneliu Zasloţi*:

Ce este Franc-Masoneria? „Franc-Masoneria este o societate secretă, sau un ansamblul de societăţi secrete suprapuse, răspândite azi în toată lumea, cari urmăresc reconstruirea Societăţii pe o bază cu totul nouă. Această bază „cu totul nouă" este Republica universală masonică, sau, vorbind în limbajul curat masonic de azi: **Dominaţia Universală a lui Israel**".

Originea Franc-Masoneriei.

Din arhivele organizaţiunilor masonice, cunoscute în diferitele ţări rezultă că **Franc-Masoneria**, aşa cum se prezintă astăzi, există dela anul 1723. Până la această dată existau loji profesionale (simpli constructori de [illegible]). **Franc-Masoneria constructivă sau operativă**, care avea înscrise în regulamente „**Datorinţele faţă de Dumnezeu şi de religiune**". „**Cea dintâiu datorinţă a ta ca mason, este să fii credincios lui Dumnezeu şi Bisericii şi să te păzeşti de greşeli şi de [illegible]**".

La 24 Iunie 1717 s'a înfiinţat la **Londra Marea Lojă**, în care, printre zidarii şi constructorii de masonerie, au intrat şi „**acceptted-masons**" ([illegible]). Primul maestru lu a[illegible] **Lojei**. Această Mare Lojă este muma masoneriei actuale speculative, care nu mai are caracter [illegible].

Atunci jidanii îşi fac intrarea triumfală în această lojă. Fără jidanii [illegible] n'ar fi existat sau cel puţin n'ar fi ceeace este azi: cea mai formidabilă şi mai periculoasă organizaţie mondială, din câte a cunoscut istoria omenirei".

„Organizat prin **Kahal**, conducându-se şi ţinând după principiile Talmudului şi ale [illegible] jidanul, duşmanul de moarte al creştinismului şi a tot ce-i [illegible], se foloseşte de Masonerie, ca de arma politico-revoluţionară cea mai „eficace", pentru realizarea scopului său: **dominaţia universală a lui Israel**".

Un cunoscător de o competinţă exepţională a Masoneriei, **Jean Bidegain**, spune: „Franc-Masoneria, care este inventată de origine jidovească, este pentru israeliţi un instrument de acţiune şi de luptă, de care se servesc în mod secret. Jidanii — [illegible] prin instinctul lor de dominaţiune şi prin ştiinţa lor de a [illegible] Franc-Masoneria, ca să lucreze intrinsec oameni [illegible], neaparţinând neamului lor, ce [illegible] ca-i ajute la faptele lor, [illegible] cu el la stabilirea dominaţiei lor [illegible] printre oameni". ([illegible] de France).

[illegible] masonic ne vorbeşte [illegible] de **Iuda** şi [illegible] **Cabbala** şi **Iudaismul** [illegible] Franc-Masoneriei şi a [illegible] Aşa [illegible] Solomon, sigiliul lui Solomon [illegible] templului lui Solomon [illegible] braţe, [illegible]

[illegible]

aliantul, masa de [illegible] (la vechii jidani [illegible] era considerat de [illegible]. Apoi numele diferitelor grade masonice sunt jidoveşti: cavaler **Kados** (pe jidoveşte sfânt), prinţ de Ierusalim, mare pontif al Ierusalimului, suveran al Templului, cavaler al şarpelui etc.

Legătura între Iudaismul Cabbalei şi Talmudului cu Franc-Masoneria.

Din toate scrierile anti-masonice rezultă că legătura ce uneşte **Iudaismul Kabbalei şi Talmudului cu Franc-Masoneria** este azi un fapt pe deplin dovedit.

Iată ce spun unii cunoscători ai Franc-Masoneriei:

„Franc-Masoneria este o societate secretă. Ea este condusă de o minoritate internaţională. Ea a jurat o ură implacabilă creştinismului. Aceste trei trăsături caracteristice sunt chiar acelea prin care se caracterizează jidovimea, ceeace dovedeşte că jidovii sunt elementul conducător al logei". (**Leon de Poncins.—Les forces secretes de la Revolution - F. - M. - Judaisme**).

„Masoneria este o instituţie jidovească, a cărei istorie, datorinţe, cuvinte de înfăţişare, explicaţiuni sunt jidoveşti dela început până la sfârşit". (Dr. Isaac Weise-The Israelite).

„Este sigur că, chiar la leagănul însuşi a Franc-Masoneriei s'au aflat jidovi, jidovii Kabbalişti, aşa cum o dovedesc unele ritluri conservate" (Bernard Lazare,—L'Antisemitisme).

Secretele Franc-Masoneriei.

Că Masoneria este o societate secretă, se ştie. In toate ţările, unde a fost interzisă, a continuat să existe şi să activeze clandestin, ajungând la stăpânire suverană, ca în **Rusia** şi **Spania**. In zilele noastre Masoneria este interzisă în **Italia, Germania** şi **Ungaria**. In **România**, Constituţia nu admite funcţionarea societăţilor secrete. Cu toate acestea Masoneria există — cu ştirea şi fără ştirea

Documentul de mai sus este un act de recomandare din partea unei **Loji Naţionale din Bucureşti** (ce contrast: Franc-Masonerie şi Naţionalism!!!) pe care, în loc de **Crucea creştinismului** se vede **triunghiul judaic**, în care se cuprinde cuvinte jidoveşti în limba ebraică.

(sişi!) factorilor competenţi şi acţionează asiduu, lucrând ascuns în detrimentul **Creştinismului** şi **Naţionalismului**.

„Autorităţile oficiale sunt de puţină însemnătate în Franc-Masonerie şi curentele care o mână înainte se stabilesc cu voia sau fără voia acestor autorităţi" (Deschamps).

„Cea mai mare parte a fraţilor, fie ei în al 33-lea grad, nu cunosc afacerile cele mai importante ale societăţii" (Bidegain) „Marii maeştrii sunt în cea mai mare parte a timpului complect străini de secretele Ordinului. Ei servesc simplaminte de paravan" (Deschamps).

Numai aşa se explică de ce politicianii noştri, în frunte cu aproape toţi foştii şi actualii miniştri, continuă să se supună — orbeşte — ordinelor lojei Franc-Masonice, mai ales dacă acea lojă e botezată **„Loja Naţională"; ei figurează ca simple paravane, instrumente tâmpite în complotul jidanilor!** Le recomandăm să citească cartea d-lui **Corneliu Zasloţi**; o găsesc în Lugoj, str. Caransebişului Nr. 1, costă 40 Lei exemplarul).

Jurăminte Franc-Masonice.

Păstrarea secretului este cel mai important punct din **Statutul Masoneriei**. Pentru acest scop Masoneria se foloseşte de jurăminte, cu adevărat drăceşti. Pentru fiecare grad masonul depune un nou jurământ, plin de ameninţări teribile, de pedepse echivalente cu crimile cele mai sadice, însoţite de blestime înfricoşătoare.

Iată câteva formule:

Ucenicul: „Mă angajez să păstrez în mod inviolabil secretul masonic, să nu spui nimic, nici să scriu despre cele ce voi putea să văz sau să auz în adunările masonilor şi asupra oricărui lucru ce poate interesa Ordinul, afară numai dacă n'am primit încuviinţare expresă şi numai în felul cum îmi va fi indicat... „Aş vrea mai bine să mi se taie gâtul şi să fiu îngropat în nisipurile mării, aşa ca fluxul şi refluxul să mă duc într'o uitare vecinică, decât să divulg acest secret".

Şef în Masonerie. La promovarea ca şef în Masoneria italiană, vestitul **Garibaldi**, a depus următorul jurământ: „Jur că nu voi vedea altă patrie decât patria universală".

„Jur că voiu combate fără cruţare totdeauna şi pretutindeni hotarele naţiunilor, hotarele moşiilor, ale caselor şi atelierelor, precum şi graniţele familiilor".

„Jur că voiu pune la contribuţie întreaga mea existenţă la triumful fără capăt al progresului şi al unităţii universale şi declar că **profesez negaţiunea lui Dumnezeu şi a sufletului**".

Iată de ce Masonii **„rămeşi în adormire"**, sau **„retraşi din loje"**, nu vor să divulge secretele acestei forţe oculte — dacă le ştiu...

Masonii se răzbună, ei nu iartă. **„Nu este o raritate ca pedeapsa cu moartea să se aplice acelora dintre membrii cari au fost dovediţi de a se fi împotrivit ordinelor şefilor; aceasta se practică cu atâta abilitate, încât de cele mai multe ori, executorul acestor sentinţe de moarte scapă de urmărirea justiţiei"** (Bidegain-Magistrature et justice masoneque).

* * *

Ştim că noi, aştia ce **„îndrăsnim"** să publicăm acte şi do vezi, în urma căror Franc-Masoneria este demascată, în toată goliciunea ei, — vom fi obiectul **„răzbunărilor masonice"**. Dar ce contează viaţa unuia dintre noi **„nefricoşii"** în faţa binelui ce-l facem acestei naţii, demascând marea primejdie a **Iadului jidano-masonic!?**

Cartea d-lui **Corneliu Zasloţi „Franc-masoneria"**, nu poate, nu trebuie să lipsească din casa nici unui intelectual român-creştin; prea strălucit **„îndrăsneşte"** acest român se demaşte — cu documente zdrobitoare — secretele **armatelor judaice** din lojile Franc-Masonice **de unde pornesc toate acţiunile subversive-mişeleşte, ascunse - împotriva creştinismului.**

Românii, mai ales acei ce au căzut în mrejele lojilor, aşa zise naţionale, să-şi dea seama, cu un ceas mai de vreme, că a rămâne mai departe în mijlocul **furnicarului conspiraţiei jidoveşti, este egal cu a comite cea mai abominabilă crimă faţă de neamul şi ţara noastre.**

In ce ne priveşte: **Vom continua să demascăm dela această tribună tot ce ştim, ce s'a scris, despre aceşti cavaleri a întunericului; o facem aceasta cu riscul vieţii, conştienţi şi siguri că facem un mare serviciu neamului nostru, copleşit de agenţii forţelor judaice.**

Dorul Belimace: Revoluţia fascistă.

Marile transformări din viaţa popoarelor, nu au găsit răsunet în literatura noastră de după războiu decât în măsura în care jocul forţelor trăgeau cumpăna istoriei spre stânga comunistă.

Mii de broşuri, zilnice articole în revistele şi ziarele jidoveşti se răspândeau pe ascuns sau cu aprobarea tacită a conducătorilor politicei româneşti, inundând întreg cuprinsul ţării.

Cărţi scrise pentru ţărani, muncitori, intelectuali, tineri şi bătrâni veneau să arăte raiul comunist de dincolo de Nistru. Laude şi osanale se ridicau în cinstea celor cari nesocotind necesitatea istorică a statelor naţionale, veneau să rătăcească minţile celor dornici de mai bine îndemnându-i la lupta de clasă, lupta fraţilor între ei.

Revoluţia fascistă care a transformat haosul Italiei ante şi postbelice în marea putere de azi, nu a constituit pentru cei cari conduc presa noastră decât motive de ironie şi insultă murdară. Aproape nici o carte, nici un studiu documental al revoluţiei fasciste nu a văzut lumina tiparului românesc până acum.

„Revoluţia fascistă" vine se spargă complotul tăcerii care satanic înconjoară încă opera lui Mussolini.

O bibliografie bogată ne indică originea documentară a tuturor datelor din cuprinsul cărţii. In 176 pagini autorul ne arată amănunţit întreaga revoluţie fascistă, realizările ei, doctrina fascismului şi personalitatea uriaşă a Ducelui creatorul Italiei de azi.

Spiritul constructiv

Democraţia, această noţiune demodată, ce ne-a dus ţara în prăpastie şi ce oamenii mari ai zilei au creat la noi un curent de **laşitate generală**. *Laşitate în viaţa particulară şi de aici laşitatea şi în viaţa publică.*

Am asistat mereu numai şi numai la scene de o desăşurare generală ce părea că ne duce la peire. In această desnădejde generală au condus partidele politice ţara românească.

Ştiam fiecare că **România** *trebuia să aibă un viitor strălucit, simţeam cu toţii catastrofa, dar nu puteam face nimic.* **Prevedeam viitorul nostru înfăşurat în doliu.**

Se vor cultiva virtuţile de altă dată ale poporului român, trebue creat un alt **Român, Românul de mâne.** — *Acest Român însă nu se poate crea fără să i se dea o educaţie aleasă. Această educaţie se poate primi numai în* **şcoala muncii grele în tabere de muncă.** *Aceste tabere cari după duşmanii noştri sunt mijloace demagogice* **pentru noi sunt mijlocul de tranformare sufletească.**

Pentru ei cari au amăgit ţara, noi cari muncim suntem demagogi. Dar demagogia este ceva rău şi relele se învaţă foarte repede şi atunci mă întreb de ce politicianii noştri nu învaţă dela noi această **„demagogie" a muncii în tabere? Să-i vedem muncind!** *Noi nu suntem egoişti, ci idealul nostru este de a aduce pe toţi pe această cale.*

Noi nu vrem să distrugem, noi vrem să îndreptăm, să creem unde este putred. Vrem ca acest spirit al muncii constructive să pătrundă în sufletele tuturor Românilor — Lupta noastră nu este lupta de a ajunge „rapid" la conducere, ci indiferent de vom ajunge noi personal la acea conducere, dorim ca spiritul, mentalitatea noastră să conducă destinele României. Când spiritul legionar va călăuzi pe cei mai mulţi atunci abia va fi victoria noastră.

„Cine vrea să conducă ţara să înveţe întâi a munci" le-a spus săi. Abia acolo în tabără muncind greu vezi ce înseamnă a câştiga pânea de toate zilele. Când va şti fiecare din conducători cât de greu se munceşte nu se vor juca atâtea milioane.

Drumul nostru e spinos şi lung, dar nimic nu ne poate clinti. Ne-am spus de mult cuvântul, acum faptuim, ţinem discursuri mute pe întreg cuprinsul ţării în taberele de muncă.

Spiritul acesta când al [illegible] îşi va învinge, va cuceri mâne gândurile tuturor, căci văzuinţele noastre sunt ale neamului românesc şi neamul acesta nu poate să nu învingă până la sfârşit.

Octavian Cerchez

Omidele

Să nu credeţi că este vorba de omida rusească. Nu! E vorba de streinii, cari s'au aciuat în această ţară. E vorba de lepreile Galiţiei care ne-au acaparat toate bunurile ţării.

De străinii, cari ne sug sângele mai rău ca omida. Căci după cum omida roade tot ce este mai bun la frunzele verzi tot aşa şi ei au bunurile noastre. Căci s'a spus mereu: în coloanele acestei gazete. Toată bogăţia noastră este în mâna lor. Toată munca, noi o depunem numai pentru ei.

Dacă împotriva omidei, avem remedii, ca să o stârpim, pentru ei ce avem? Nimic. Omida apare şi dispare, dar ei parcă tot mai mulţi se prăsesc.

Oare nu-i putem stârpi şi pe ei? Nu am găsit remediul pentru a scăpa de ei? Unii vor zice: nu! Dar se ştie că remediul există, este pus în picioare de mult dar nu există încă curajul necesar, pentru a aplica acest remediu. Pentru stârpirea acestor omide cu chip de om trebue curaj şi voinţă.

Trebue să ne trezim, din amorţeala în care am căzut. Acum când nu este prea târziu.

Trebue să aplicăm remediul propriu în asemenea situaţii.

Nici nu se poate altfel, căci în fruntea noastră, avem pe

Inapoi de unde aţi venit, omide cu chip de om.

Ceasul victoriei noastre se apropie.

Mai aveţi timp...

Costică Matei-Raşi
Ialomiţa

Universitatea şi studentul sărac.

Imi aduc aminte de nişte maxime învăţate încă pe băncile şcoalei primare, erau scrise pe coperta dela sfârşitul cărţii. Nu ne obliga învăţătorul să le învăţăm, dar noi le ştiam căci ni-se părea că ele vorbesc despre noi. Dintre ele, mi-amintesc de una: *„Ai carte ai parte"*. Ni se părea atât de adevărate acele cuvinte, încât ne dădea chiar credinţa că dacă vom *învăţa*, va fi destul pentru a ne fi asigurat şi *viitorul*. Noi o credeam această maximă aşa de adevărată, dar nici odată nu ne-am pus întrebarea dacă pentru a avea *carte*, nu-ţi trebuie şi *altceva*. Abia acuma îmi dau seama că nu totdeauna *cartea* îţi face şi *parte*, ci din contră *dacă ai parte, poţi avea şi carte*. Soarta mizerabilă a studenţilor săraci. Imi poate servi de cea mai bună dovadă a acestui sens. Priveşte la situaţia studenţilor în general, vei vedea că dacă vrei să faci universitatea, prima condiţie pe care trebuie să o îndeplineşti, este că trebuie să ai *bani*. Poţi fi *incapabil*, însă dacă ai bani vei termina facultatea şi poţi fi *deştept*, dar dacă nu ai bani, nu vezi *licenţa*; numai în cazuri excepţionale. De ce aceasta? Să vezi. Primul pas făcut în Universitate, te costă *2000—3000 lei* (*taxa de inscriere, bibliotecă - laborator, etc.*). Dar acesta este numai începutul, căci abia acuma încep taxele şi paralaxele; vei fi obligat, la fiecare profesor să-i cumperi cursul său, a cărui preţ variază dela 200 la 800 lei. Dacă nu ai bani să-i cumperi cursul, nu ţi-se semnează *frequenţa*, indiferent dacă ai frequentat regulat în timpul anului, sau nu. *Ai bani, iei frequenţa*, nu ai bani, pierzi anul căci fiind mai mulţi profesori de aceştia, îţi trebuie cel puţin *1500 lei pentru ei*. Apoi vin examenele pentru cari iarăş trebuie să achiţi *1000—1500 lei*, taxe cari merg direct în buzunarul profesorilor. Nici un profesor nu renunţă la încasarea taxei de examen la obiectul respectiv. *Unul singur*, (caz pe care corpul profesoral nu la înregistrat cu bucurie). *Dragoş Protopopescu*.

Şi apoi unde mai pui taxa de cămin dacă vrei să dormi în pat. Despre cea dela cantină nici nu vorbim, căci dacă n'ai bani, uşor te obicinuieşti să mănânci odată în zi dacă nu chiar la două zile, şi atunci ca *„iepuraş"* al cantinei — în urma colegilor tăi, cari de cele mai multe ori sunt *„bieţi superiori"*, numai pentru că au bani. La cămin şi la cantină mai merge, dar la celelalte taxe, trebuie numai decât să le achiţi. Dar de unde *dacă studentul e sărac?*

Din cauza lor stud. sărac este sortit a rămâne fără titlul academic. Căci chiar dacă a reuşit să intre în facultate fiind amânat de jumătate din taxă sau chiar întreagă, atunci când va ajunge să se înscrie la examene, nu i-se va admite până când nu va achita datoriile. Nepuţându-le achita, rămâne pentru sesiunea de toamnă, când la datorii se mai adaugă şi taxa de înscriere pentru noul an. Nu le poate achita şi iată anul e pierdut.

Al doilea an la fel se întâmplă, ba încă te pomeneşti cu taxe mai [illegible] şi astfel sărmanul student, este nevoit să vadă trecând [illegible] după ani pierduţi prin laboratoare şi biblioteci în zadar.

Există un ordin al Minist. Instrucţiunei prin care toţi studenţii cari nu sunt în regulă cu examenele, să fie exmatriculaţi din facultate.

Este o crimă a ministerului, căci cine trebuie să fie exmatriculaţi? *In majoritatea cazurilor studenţii capabili dar săraci, martiri de foame.*

Iată raportul dintre universitate şi student. Iată, de ce... drugă coleg (sărac) nu va putea ajunge la licenţă. Trebuie să ai bani ca să poţi avea şi licenţa.

„... şi parte de carte".

Gr. Filip-Lupu.
stud.

RECENZII:

Revista „Urientari".

Rar mi s'a întâmplat ca să citesc cu atâta pasiune vre'o revistă. E ceva însă în conţinutul acesteia, care nu poate fi determinat precis în revistă — pentru ca tot ce s'a scris aci — e o confesiune de credinţă. Sunt suflete care se [illegible], din care ţâşneşte o claritate de înţelegere a vieţii uimitoare. Acel **„reportaj istoric"** e pur şi simplu [illegible] prin limpezimea adevărului [illegible] — pe care îl descoperi cu fiecare pagină. Am certitudinea că ţâşneşte dintr'un cap de filosof autentic atât de sistematic încât pentru el nu există nimic confux.

Cu convingere că nu săvârşesc decât un gest nobil invit pe oricine să citească această revistă, care apare în com. Măneşti Dacău.

Asupra acestei preţioase reviste vom reveni.

Cum operează gangsterul „Universului" din Chişinău

— 10.000 Lei pentru o campanie împotriva d-lui Misir, director la Banca Basarabiei — Povestea celor 2000 lei încasaţi de Naghel — Două scrisori edificatoare — In atenţia Parchetului de Ilfov. —

Bucureşti. — La campania *„României Creştine"* împotriva jidanului Elie Samuil Herşcu Naghel, zis Elefterie Negel—Calacra, reprezentantul „Universului" în Chişinău, ţin să contribui şi eu cu ceva; aceasta pentru a deschide ochii d-lui **Stelian Popescu**, care—**dacă nu ia măsuri**—pozează în gardă de escroci. Iată despre ce este vorba:

Naghel, gangsterul „Universului" din Basarabia, în unire cu un oarecare *„gazetar"* *Vasile Teodorescu*, din Cernăuţi str. Cetatea-Albă Nr. 25, au pus la cale o campanie împotriva d-lui *Misir*, directorul *Băncii „Basarabia din Chişinău"*.

Teodorescu scrie, cu mâna lui *Naghel*, la sfârşitul articolului calomniator, care trebuia să fie publicat, următoarele:

„Iubite prietene, sunt bolnav şi mă găsesc aci la Vatra Dornei Casa Salubrităţii. Ocazional m'am găsit cu un comerciant din Chişinău, un vechi cunoscut al meu, care m'a rugat ca să scriu mai multe articole contra noului director Misir, aşa dar te rog începe d-ta cu o serie de articole contra lui Misir. Comerciantul a depus în mâinile unui alt prieten suma de Lei 10.000 ca să ne servească, pentru spesele noastre. Aşa dar poţi fi sigur că imediat ce apare primul articol am să scot ceva bani ca să-ţi trimit".

Te salut cu toată prietenia

s. s. **Vasile Teodorescu.**

Stârpitura galiţiană *Naghel*, a cerut să i se trimită cei 10.000 Lei, apoi va deschide campania. Tovarăşul său, *Teodorescu*, i-a trimis numai 2000 Lei pe adresa: *Ziaristul Negel Calacra, Bucureşti str. Doamnei Nr 4* aceasta era adresa fictivă a escrocului Naghel). Negăsindu-l la acea adresă, un *„binevoitor"* a informat pe factor că *„Negel"* este în Chişinău. Banii au fost trimişi la Chişinău şi conductorul *Vasile Donică* i-a înmânat lui *Naghel*, după cum rezultă din cele relatate de *„România Creştină"*.

Naghel, nemulţumit numai cu 2000 Lei n'a început campania *(dacă nu cumva sa dus cu scrisoarea la d. Misir şi l-a „ciupit" de franci, mai din gros, spre a nu scrie)* Expeditorul văzând că campania nu începe, reclamă la poştă că cele 2000 lei nu s'au trimis lui *„Negel" dela Chişinău*, ci lui *„Negel" dela Bucureşti (sic!)*, astfel obţine dela Direcţia P. T. T. restituirea banilor.

Altă scrisoare

In timpul ce se făceau cercetări, în legătură cu cele 2000 lei, căci bietul factor *Donică* era obligat să plătească banii din salar, socotit că i-a înmânat greşit, a făcut reclamaţie, *d. Vasile Teodorescu* scrie lui *Naghel*:

„Am văzut răspunsul pe care i-ai dat la cererea mea adresată Direcţiunei General al Poştelor pentru rambursarea sumei de 2000 Lei ce am trimis d-lui Negel Calacra, Bucureşti str. Doamnei 4 şi că d-ta refuzi a restitui suma de mai sus susţinând că ai dela mine o scrisoare şi o carte de vizită. Dl. acela, care mi-a încredinţat banii mă face răspunzător că am luat banii fără să-i fac nimic, deoarece d-ta până azi n-ai dat nici un semn de viaţă şi nici n-ai trimis ceea ce să-i pot arăta că banii cari ţi-i-am trimis i-au fost de folos. Eu nu pot ca-am bătrân să pozez în ochii de om că iau banii şi nu fac nimic. Pentru a nu da loc la reclamaţii din partea acestui domn, care mi-a încredinţat banii, te rog ca imediat ori să-mi înapoiezi cele două mii lei ce să-mi trimiţi un serviciu ai făcut pentru ca să mă justific faţă de dânsul, care mă ameninţă cu Parchetul. Te rog, în baza prieteniei noastre, scapă-mă de acest buchet, căci fără voia mea, în caz de reclamaţie, sunt nevoit a arăta că banii încredinţaţi mie-ţi i-am trimis d-tale. Nu este cu cale ca să ţicanăm lumea şi să luăm banii fără a face ceva. Te rog încodată cu insistenţă scapă-mă pe mine să nu fiu dat Parchetului".

Cu toată stima

s. s. **Vasile Teodorescu.**

Orice comentariu ar fi de prisos, totuşi, ce denotă din aceste scrisori: *Jidovul Naghel este membru într'o bandă de gangsteri, care se ocupă cu tot felul de şantaje şi escrocherii. Şi aceasta, cu ştiinţa şi sub directa protecţie a d-lui Stelian Popescu, Directorul ziarului „Universul". Dovezi: Dl. Stelian Popescu a luat cunoştinţă de toate potlogăriile lui Naghel, inclusiv cea de mai sus, căci, cu adresa Nr. 07315 din 9 Iulie 1935, i-a trimis lui Naghel, la Chişinău, scrisorile de mai sus, însoţite de o carte de vizită a d-lui Vasile Teodorescu, fără să ia vreo măsură împotriva banditului.*

(Posedăm copii şi fotografii după scrisori şi adresă).

Intrucât scrisoarea d-lui **Teodorescu** nu este conformă cu cererea ce a făcut-o în *Direcţia Poştelor* unde, am cercetat, pentru rambursarea celor 2000 Lei iar **Naghel** n'a restituit suma singurul păgubaş rămânând factorul *Donică*, socotim că *Parchetul Tribunalului Ilfov are datoria sa cerceteze spre a se vedea dacă nu avem deaface cu o bandă de „ziarişti", transformaţi în cei mai ingenioşi escroci şi şantajişti.*

Aşteptăm şi vom reveni.

N. C. Constantinescu.
Bucureşti.

Jidanii cumpără pământ în Basarabia

Nici când steaua iudeo-masonic n'a prezintat o intensitate mai mare; nici când pericolul comunist n'a ameninţat mai grozav integritatea teritorială a ţării noastre ca astăzi.

De ce?

Ei bine, astăzi Nistrul nu mai e stăvilarul de nepătruns în faţa puhoiului roşu ca altădată; iar în interiorul ţării iudeo masoneria lucrează febril.

Un complot organizat sistematic îşi desfăşoară lent planul de subminare şi distrugere. Astăzi nu-i vedem, iar mâine — dacă vom dormi mai de parte ne păsători — va fi prea târziu.

Basarabia prin situaţia e geografică e cea dintâi vizată. Aci forţele jidoveşti sunt în acelaş timp şi cel mai bine organizate.

Societăţi semisecrete, bine organizate, instruesc tineretul milităreşte, în hrubele subterane ale sediilor lor, iar în văzul tuturor — chiar şi-al autorităţilor — adună fonduri din care numai o treime se parecă ca calea *Palestinei*, restul servind la cumpărarea de terenuri fertile în Basarabia, etc.

Căci ordinul e categoric: *„Jidovi, cumpăraţi pământ în Basarabia!"*

Astfel rând pe rând au căzul în mâinele jidovimei pământurile cele mai bogate ale Basarabiei.

In judeţul *Hotin 3000 de ha*, *sunt în mâna jidanilor;* în judeţul *Soroca* la fel; judeţul *Bălţi* are şi o fermă jidovească de *200 ha.* organizată după sistemul bolşevic al Sovietelor. Colhozul lor activează sub ochii *nepăsători ai autorităţilor.* Aproape toate proprietăţile mari din judeţul *Orheiu* au încăput în mâini jidoveşti, nu mai vorbim de judeţul *Lăpuşna*, unde numai în jurul *Hânceştilor peste 3000 ha.* sunt sub stăpânirea lor; dar în jurul Chişinăului!?

Toate viile sunt ale lor. Mai au şi-o cooperativă—colhoz—precum stăpânesc şi toate lăptăriile ce furnizează instituţiilor lapte.

Coborându-ne în sudul Basarabiei, ce ni-e dat să vedem ne îngrozeşte. Afară de proprietăţi de câte 40—100 ha. ce au încăput în mâinile satanei, mai există aici şi o colonie jidovească de *900 ha.*, o adevărată republică jidovească —colhoz-sovietic în care principiile comuniste sunt aplicate în toată puterea cuvântului şi unde, liberi de orice control, tineretul se organizează milităreşte sfidând autoritatea şi toată creştinătatea din jur.

Dar acapararea pământului să nu credeţi că a încetat. Ea continuă cu cea mai mare febrilitate şi'n cea mai desăvârşită tăcere.

Iar noi, noi stăm nepăsători, neputincioşi, legaţi cu mâinile la spate de un guvern tolerant şi criminal; criminal prin această toleranţă iudaică.

Dar nu v'aţi întrebat pentru ce această îndemeiare, această goană jidovească după pământul sfânt al Basarabiei?

Răspunsul e clar şi categoric: *Atunci când jidovimea va fi stăpână aici, indiferent de restul populaţiei creştine parte vândută parte inconştientă, printr'o scamatorie diplomatică, fie chiar plebiscit* — slabă nădejde, căci din infamica *„Ligă a Naţiunilor"* n'a mai rămas decât un cadavru — *Basarabia lui Ştefan Vodă cel Mare şi sfânt*, transformată într'o *„Nouă Palestină"* îşi va îmbrăţişa tovărăşii roşii de dincolo de Nistru.

Români Basarabeni, e ora 11!

Preferaţi iadul iudeo-masonic sau vă deşteptaţi cu un ceas mai devreme!

Fortună T.
student

„Totul pentru Ţară"

— CHEMARE —

Şeful meu politic **Corneliu Codreanu**, mi-a spus:

„Domnule General, la 10 Decembrie 1934 s'a împlinit termenul legal, după care aveţi dreptul a cere un semn electoral [...] înfiinţa un partid politic. Vă rog deci să înfiinţaţi un nou partid [...] pentrucă toţi cei ce cred într'o **Românie Nouă** să poată activa politiceşte sub o formă legală.

In consecinţă înfiinţez pe data de 10 Decembrie 1934 partidul politic „Totul pentru Ţară" şi-l înfiinţez cu singura condiţie: să recunoaştem cu toţii pe Corneliu Zelea Codreanu [...] şeful nostru spiritual.

Adepţii acestui partid îşi propun şi jură împreună [...] să îndeplinească cu tenacitatea ceasurilor de tranşee, în contra tuturor adversarilor şi adversităţilor următoarele:

In ordinea spirituală: Inălţarea morală a poporului Român: Cinste, Demnitate, Ordine, Dor de muncă şi credinţă în Dumnezeu.

In ordinea naţională: Apărarea legală a României în contra primejdiilor mereu crescânde cari o pândesc, fie din afară fie dinăuntru.

In ordinea socială: Dreptate şi pâine pentru toţi acei cari muncesc.

In ordinea statală: O organizare monarhică de Stat şi [...] Stat adecvată noulor împrejurări de viaţă românească.

In ordinea internaţională: Pace şi bună învoire cu toţi [...] ce vor respecta hotarele României şi toate drepturile noastre de Stat liber.

Pe baza acestor principii, chem sub steagul nou înălţat pe toţi Românii şi Româncele ce doresc din adâncul inimii o altă soartă acestei ţări.

Totul pentru Ţară, pentru Rege, pentru Cruce.

General Cantacuzino-Grănicerul
Strada Imprimeriei Nr. 5 Bucureşti.

N. B. Cu certificatul Nr. 9 din 20 Martie 1935, la Ministerul de Justiţie — Comisiunea Centrală Electorală — s'a îndeplinit toate formele necesare legale a acestui partid.

Intre politicianismul destructiv şi tineretul constructiv.

Fără îndoială, nici o ţară din lume nu pătimeşte atât de mult, de pe urma politicei demagogice a partidelor, ca biata noastră Ţară.

Toate partidele politice ale noi, fără deosebire, ajung la putere, datorită numai furtului de urne şi promisiunilor cu cari amăgesc massele populare înainte de alegeri. Aşa de exemplu: Imbunătăţirea situaţiei păturei ţărăneşti, scăderea impozitelor, înzestrarea armatei, construiri de şcoli, biserici, spitale, dispensare, şosele, căi ferate şi câte altele, toate aceste fac parte din programul lor de guvernământ.

Ajunşi odată în putere, uită cu desăvârşire de promisiuni. Singura lor preocupare este, *îmbogăţirea cu orice preţ.* Bieţii ţărani se aleg doar cu epistole, impozitele nu scad, ba din contră, urcă, armata tot neînzestrată rămâne, n'avem şosele, bisericile şi şcolile se nărue, plouă nele. Spitale noui? dispensare? —dar mai cu seamă în Basarabia uitată — nici pomină.

(Ah! d-le Tâmpelimon Halipa! nu te-ar primi pământul! blestemul unei moldovence năcăjite să te ajungă, care trei zile în şir încercă să-şi interneze copilaşul bolnav în spitalul neprimi or din Chişinău, până când în cele din urmă nenorocitul îşi dădu sufletul în braţele bietei mame).

Puţinul, care este destinat acestor scopuri, trece în buzunarul lor fără fund, iar unele fonduri de milioane, ca, fondul diplomaţiei dela ministerul de externe şi faimosul fond *O. P.* dela ministerul de interne, sunt înghiţite de *corespondenţii ziarelor străine*, (ştiţi ca nu cumva să scrie ce nu le-ar conveni guvernanţilor) de *ziariştii români, majoritate jidani, de cocote şi electori.*

Afară de risipa continuă, li se mai poate imputa şi reaua gospodărie. Iată un caz tipic: Ministerul de interne, cu toate că posedă un local propriu, (ce e drept, neîncăpător pentru toate serviciile ministerului) închiriază timp de patru ani, un imobil din str. *Ştirbey Vodă* plătind o chirie de câteva milioane pe an. Expirând contractul anul acesta, ministerul se mută tot în vechea şandrama.

In timp ce *block-house-urile* jidoveşti răsar ca ciupercile şi cu toate că ministerul are la dispoziţie fonduri imense, (secrete) d-l ministru de interne se complace în vechea cocină.

(Vezi d-le *Vanea Inculeţ*, subalternul d-tale, prefectul poliţiei Capitalei, te a făcut de ruşine. In timp de trei luni numai, a şi trântit un palat al poliţiei. Ce e drept, a cerşit omul, ba o cărămidă, ba nişte impozite forţate pe consumaţie, ba.... dar n'are importanţă, a făcut omul ce a putut. Dar să fi avut la dispoziţie fondurile d-tale. Fii sincer şi răspunde-ne nu ţi-e ruşine o lecuţică?)

In faţa acestei lumi, îmbătrânită în rele, se'naltă încet, dar viguros o lume nouă, aceea a tineretului constructiv, din partidul „Totul pentru Ţară", speranţa zilelor noastre de mâine, tineret care a ridicat cu propriile-i mâini, biserici, şcoli, a construit şosele, cu toată prigoana autorităţilor imbecile şi jidovite.

Politicieni renegaţi! Pe când acest tineret primeşte educaţia pe şantiere, mulţumindu-se doar cu ceapă şi mămăligă, voi cu toţii aveţi educaţia *hrubelor judeo-masonice. Două lumi: una care lucrează la lumină, dezinteresată, alta, aceea a voastră, a întunericului, a interesului, a imbecililor şi a trădătorilor.*

In disperarea voastră, chiar de veţi încerca să vă coalizaţi contra acestui tineret, fie şi cu infernul, de ce vă e frică, nu veţi scăpa... fiţi siguri!

Ion Stăriea.

Ştiri, fapte şi polemici

CASA NAŢIONALĂ DIN NISPORENI—LĂPUŞNA la dispoziţia jidanului *Blank*. Frumoasa operă înfăptuită de d. *General C. Dragu*, pentru binele obştesc, a ajuns să fie condusă de stârpitura galiţiană, Blank (de meserie agent electoral - liberal). Această spurcăciune a îndosit suma de 18.000 Lei, din fondul dispensarului; a transformat Casa Naţională în club politic, unde nu pot intra decât jidanii şi jidăniţii. Nulitatea galiţiană, cocoţată de d. prefect *Voia* în posturi de încredere, îşi bate joc de tot ce există româno-creştin prin părţile locului. Oare până când, canalie judaică, te vei socoti Tabu Nisporenilor?

* * *

AUTORITĂŢI ABUZIVE: Sergentul instr. Popovici, dela postul jand. Nisporeni, însoţit de primarul *Tulbure* (unealta jidanului Blanc) au rupt afişele—program ale partidului *„Totul pentru Ţară"*. Martori: *Teodor Djiono*, student şi *Roşu* Inv., ambii din com. Nisporeni.

Primarul *Dimitrie Ghiur* şi şeful de post *Tofani* ambii din com. Pănăşeşti jud. Lăpuşna, au distrus afişele - program ale partidului „Totul pentru Ţară", din casa acelei comuni. Martori: *Grigore Filip*, student, Leon Grigore-Panus Vasile Ion Beschieru, Sava Matei Mendrilă şi Simion Filip (toţi din com. Pănăşeşti).

Dl. General Cantacuzino, şeful part. „Totul pentru Ţară", va face plângere în justiţie împotriva autorităţilor abuzive.

* * *

O SLUGĂ JIDOVEASCĂ. [...] cutul C. Georgescu din Câmpulung-Muscel, membru în partidul internaţional-ţărănesc, a rupt [...] ul ziarului „România Creştină". Ce ruşine! Nu ajunge că jidanii rup afişele sumare le vine în [...] lor şi câte o slugă jidovească creştin, cum e cazul tâmpitului de mai sus. Te-am trecut pe răboj, jidovitule!

* * *

RECLAMAT PENTRU CĂ FACE RECLAMA ROMÂNEASCĂ: [...] *Moise Dimitrie*, proprietarul Librăriei *„Diecezane" din Lugoj* a fost reclamat, de jidani, la parchet pentru că „şi-a permis" să scoată un afiş-reclamă, în [...] neşte, în care atrăgea atenţia românilor să cumpere dela [...] mâni Parchetul face cercetări. Ce zile am ajuns Dumnezeule! Oare cât vom mai putea răbda?

* * *

PENTRU COLABORATORI: [...] vilor ni se vor trimite articole scurte, scrise citeţ pe o singură pagină şi fără a se pomeni [...] mele de „legionar" sau „Căpitan" căci nu ne admite cenzura; [...] ce trece cenzura se înăspreşte cu „România Creştină"... dacă [...] fi de stânga poate că nu am fi trataţi aşa de vitregi!

Corespondenţa Redacţiei

Gh. Noveanu-Cluj: Nu publicăm articolul pentru că nu vrem să mai stăm de vorbă cu trădătorul.

Aurel Teodorescu-Hârlău: Nu mai avem numere vechi. De restul am luat notă, se va trimite câte 30 exemplare.

Portase-Cahul: Incă nu s'au primit banii, 300 Lei, ce scri că i-ai trimis pentru tabăra Buga. Cercetează la poştă. Carnetul de corespondent s'a trimis.

Mai mulţi legionari: Fotografia primului naţionalist... căzut în lupte, *Virgil Teodorescu*, poate fi comandată dela d. *Ion I. Enescu, str. Alexandru cel Bun Nr. 52—Constanţa.*

Corespondentul nostru din Cluj. Am primit toată corespondenţa. Clişee sau fotografii nu am primit: avem nevoie pentru Almanah: la contact cu camaradul *Banea*, căruia i-am scris.

C. I. Modnoaici-Dorohoi: Trimiteţi 2 fotografii pentru carnetul de corespondent.

„Săgeata" - Sibiu: Corespondentul „României Creştine" la Sibiu este d. Viorel Trifa, membru [...] tiv al *„Sindicatului ziariştilor din Basarabia"*, delegat să ne reprezinte în tot Ardealul. Primim [...] colaborarea tuturor camarazilor.

N. N. Lupu-Sibiu: Nu am primit până acum nimic din cele ce [...] trebi. Foiletoanele din Germania ne interesează. Cercetaţi la poştă şi, dacă aveţi, mai trimiteţi [...] recomandat.

* * *

Nic. Sardu Sibiu: De drept membrii „Sindicatului ziariştilor creştini", în majoritate, ar trebui să aibă permise de gratuitate pe C. F. r. Nu uita însă că suntem în România unde jidanii dispun de toate aşa cum voesc. Permisele sunt repartizate: *escrocilor*, [...] *jistilor, şefilor de cabinet, comisionarilor, agenţilor electorali etc.* — nu [...] ziariştilor creştini. Aceasta pentru că aşa înţeleg să procedeze oamenii *falşei democraţii*...

Internaţional-ţărăniştii provoacă.

Din munca constructivă a tineretului universitar agronomic din Chişinău se ridică în jurul oraşului un *parc de 1000 ha.* Desigur această operă creştinească nu convenia nici *jidovimii din Chişinău*, şi nici *partidului internaţional* ţărănesc, care-şi vede destrămat planul de acu 5 ani.

Din aceste motive au început o serie de **provocări** cari au degenerat într'un adevărat scandal:

Camioneta stud. era atacată totdeauna în *târgul vechiu cu pietre; delegaţii de jidovi* s'au dus la primărie şi „s'au plâns" că studenţii aruncă cu pietre.

La toate acestea stud. a rămas demnă şi nepăsătoare continuându-şi mai departe munca.

Vineri la 20 l. c. o bandă naţional-ţărănisto - comunistă în frunte cu doi jidani şi cu un butoiu de vin după ei au încercat să împiedice munca studenţilor, provocând scandal.

Calmul studenţilor şi intervenţia poliţiei a evitat o vărsare de sânge.

Răbdarea studenţilor, provocaţi la fie care ocazie, credem că va avea şi ea o limită!

Ţărăniştii tâmpitului **Pan. Halippa**, cu toţi jidanii din partid, să nu se joace cu focul.

Pentru camarazii din judeţul Tulcea

Suntem rugaţi să publicăm următorul comunicat:

1. Adunarea **şefilor de cuiburi** din judeţ, convocată pe ziua **de 6 Octombrie** a. c., se amână. Toţi camarazii vor fi prezenţi în ziua de **8 Noembrie la Tulcea**. **Adunarea se va ţine la sediu, str. Isaceei Nr. 34.**

2. **Şefii de cuiburi** din judeţ, imediat după primirea **„României Creştine"** vor trimite abonamentul integral, îmi veţi comunica de urgenţă dacă aţi primit ziarul şi că aţi trimis abonamentul în suma de lei . . . Pentru plata abonamentului vor contribui toţi membrii cuibului.

3. **Şefii** din comunele **Kilia Veche, Măcin şi Isaceea**, care primesc câte 10 numere, vor trimite banii la redacţie, lunar.

Sănătate!

Avocat N. Arnăutu.
Şeful Part. „Totul pentru Ţară" din jud. Tulcea.

„Viaţa Basarabiei" şi „svastica"

Intocmai ca nuca 'n perete... Cum se îndrăgeşte dracul cu tămâia aşa se îndrăgeşte ziarul „Viaţa Basarabiei" cu „svastica".

Nu credeţi? Citiţi acest oficios internaţional — ţărănesc al Basarabiei cu data de 25 curent.

Veţi găsi două articole încărcate cu tunete şi fulgere numai la adresa „svasticei", care a defilat la Chişinău într'un camion în ziua fructelor.

De ce? Fiindcă „svastica" nu seamănă cu „inelul" partidului ţărănesc, care se lăfăeşte în permanenţă pe cele 4 firme de pe casă fostă Vladimir de Herţa.

Bre! bre! bre! Dar „urbanii" mai sunt şi „ruralii" cu perciuni dela „Viaţa Basarabiei"!

Un semn politic se poate; altul nu. Aşa ar dori ei. Dar, le-o mai trece.

* * *

Utopie liberală.
Guvernul şi-a propus cu orice sacrificii să fericească ţara . . .
Dar mă tem că însuşi dracul
Dece aude şi ce vede,
Crede în fericirea ţării
Dar în liberali nu crede.

Cimişlia

Un jidan prins furând vite

Jidanul Avram M. Sirulevici din Cimişlia a fost dovedit că a furat mai multe vite cornute dela locuitorii Ion Oachim, Echim Albot şi Vladimir Moiseev.

Fiind judecat, a fost condamnat la 2 ani închisoare corecţională 20.000 lei despăgubiri civile şi 10.000 lei amendă.

Jidani hoţi de cai

Jidanii Sloima Sapira, Gh[...] Sirulevici şi Abram Sirulevici au fost prinşi pe când furau calul locuitorului Grigore Ca[...] nei din com. Cimişlia-Tighina.

Din cercetările făcute de jandarmi s'a stabilit că numiţii jidani au furat peste 50 cai din judeţul Tighina.

Cu actele dresate tâlharii au fost înaintaţi la parchet.

Alex. Burlacu

Tipografia „PRESA BUNĂ" str. Regina Maria No. 48.

Anul I. Nr. 15

RO[...]

Director: Sergiu [...]

Războiul d[...]

Marşul [...]